

LAPP- HUNDEN

Utgiven av
SVENSKA LAPPHUNDKLUBBEN

GOD JUL

6-80

TIDNINGEN LAPPHUNDEN

Ansvarig utgivare: Stig Bolin, Namn 3425, 831 00 Östersund Tel 063-37333
Redaktör för detta nummer: Övre Norra distr. / Eva Karlström, Kurt Johansson

MANUS OCH BILDER TILL NR 1 ÖNSKAS FÖRE DEN 23 JANUARI TILL:
Marianne Brundin, Wollmar Ykkullsgatan 11 1tr ö. g.

3	Nya Medlemmar	30	Inkräktaren
4-5	Nedre Norra	32-33	Fråga om hund
6	Minnen	34-36	Lapphunden-Nyttohunden
7-8	Övre Norra	38-39	Brevet
9	Östra	40-41	Vi ställde frågor ...
10	Södra	43-45	Hundar jag minns
11	Stig har ordet	46	Brev
12	Brevvänner	47	Vad händer i ditt distrikt
13-14	Styrelsen informerar	48	Boktipset
15	Så gör vi	49	Resor
16-18	Hundägare	51-52	Barnsidor
19	ALS	53	Rapport fr. S-holm utställn.
21-23	Linförighet	55	BIR o BIM under året
24	Ang skallträskel	57	Utställningar 1981
26-28	Så ser Mikko ...		

SVENSKA LAPPHUNDKLUBBEN - ADRESSER:

Ordförande: Stig Bolin, Namn 3425, 831 00 Östersund tel: 063-373 33
Kassör: Ina Haubro-Nielsen, K.Wallenbergsväg 8
133 00 Saltsjöbaden tel: 08 - 717 30 78
Sekreterare: Lena Nilsson, Berberisv. 1, 133 00 Saltsjöbaden
te: 08 - 717 05 68
Tävlingskommitté: Lars Brönning, Björkdungen Rö, 763 00 Rimbo
tel: 0175 - 623 54
Priskommitté: Ingegerd Averin, Kragstalundsv. 34, 186 00 Vallentuna
tel: 0762 - 120 61
(Tävlings- och utställningsresultat)
Avels och Uppfödarsek: Vivianne Brönning, Björkdungen Rö, 763 00 Rimbo
(Avelsråd och valpförmedling)
Pressombud: Anna Thson-Ekstrand, Illerbacken 3,
181 44 Lidingö, tel: 08 - 765 01 64
K B M L Kommittén för bekämpande av muskelatrofi hos lapphund:
Ina Haubro-Nielsen, adress se ovan.
SLK:s postgiro: 70 17 56 - 9 Saltsjöbaden
KBML:s postgiro: 34 09 44 - 8 Saltsjöbaden

KÄNN ER HJÄRTLIGT VÄLKOMNA, ALLA!

Nya medlemmar=

ÖVRE NORRA	BACKSTRÖM MARGARETA, Mamhemsgatan 17	931 34 SKELLEFTEÅ
	JOHANSSON BIRGIT (fam) Saxvägen 13	961 42 BODEN
	PERSSON MARITHA, Torggatan 47	953 00 HAPARANDA
	RÖNNBÄCK HARALD, Mandolingatan 8	940 20 ÖJEBYN
	VESTIN BÖRJE, Lomgatan 3	960 40 JOKKMOKK
NEDRE NORRA	BERGLUND CATHRINE, Kungsnäs 4065 (åter)	855 90 SUNDSVALL
	JANSSON WIVIAN, Pl 527	790 91 IDRE 0253/20076
	LÅÅS CARINA, Sebastiansvägen 4262 A	770 10 FREDRIKSBERG
	NILSSON ULLA, Dalgatan 38 B	852 39 SUNDSVALL
	OTTEMARK KRISTINA (fam) Moliden 2002	873 00 BOLLSTABRUK
	STARÖ CARINA, Gunneborg	790 91 IDRE 0253/29131
	TÄGSTRÖM TAUNO, Ugglevägen 1	831 62 ÖSTERSUND
	ÖOLUND ANNELIE (fam) Moliden 2002 (åter)	873 00 BOLLSTABRUK
ÖSTRA	BJÖRLING NINA, Marknadsvägen 12 B	762 00 RIMBO
	HÖGLUND HELENA, Stensötegången 132	135 35 TYRESÖ 08/7124351
	KÄRRHOLM ANNIE, Gullingeplan 14 (åter)	163 63 SPÅNGA
M-SVENSKA	FAHLANDER INGER, Torngatan 41	694 00 HALLSBERG 0582/12825
SÖDRA	BLOMQVIST KARL HENRY, Häljestorp 4688 (åter)	541 00 SKÖVDE
	ISAKSSON SVEN GUNNAR Holm Pl 1041	460 65 BRÅLANDA
	LARSEN KARIN, Rolsberga 4	241 00 ESLÖV 0413/30174
	HAGLUND JOHAN (fam) " "	241 00 ESLÖV " "
	NYSTRÖM JAN, Tynavägen 26 B	302 57 HALMSTAD

INBETALNINGSKORT för 1981 följer med denna tidning. Samtliga medlemmar som betalar hel- 50:- eller fam.medl.avgift 25:- får medlemskort. När avgiften är erlagd, kommer kortet med nästföljande tidning.

Uppge gärna även familjemedlems namn för införande i medlemsförteckningen, det tycker vi är trevligt!

Kassören har rapporterat gåvor från

"En tacksam passagerare i Hasse Sjöstedts bil den 1 nov",
från Lena Nilsson, Saltsjöbaden och från Maj von Hofsten, Djurgården

och december månads finaste blomma vill vi överlämna till

RUTH LODIN i Killeberg, som om och om igen sänder gåvor, köper lotter och hör av sig på annat sätt till vår kassör.

Denna gång har hon med en stor penninggåva sänt hälsningar från sig själv, sonen Gunnar, katten Morre och lapphunden PIRKA,
"som hälsar till sina släktingar i norr och söder".

GRÖNA LOTTERIET med JULKLAPPSSÄCK som 1:a vinst såldes slut vid Östras årsmöte.

1:a vinst och 3:e vinst är redan uttagna men den som har
LOTT NR 77 får 2:a vinst som består av boken "HIT" ur HUNDEN I FOCUS.

SLK har flera fina gåvor på lager att lotta ut.

PÅ ROSA LOTTERI, serie A är 1:a vinst en fin LAMPA I NÄVER tillverkad
och skänkt av Herbert Eriksson. 2 tröstpriser delas även
ut och priset på lotterna är 2:- st.

Vi påminner också om det stående SMÅVINSTLOTTERIET med 1:- s lotter och vinst
på nr som slutar på 5 och 0.

GÅVOR

LOTTERI

NEDRE NORRA

höll årsmöte i Gudmundsbyn, Sundsbruk den 16 november

med 32 deltagare, varav 22 vuxna röstberättigade. Verksamhets- och revisorsberättelserna föredrogs och styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det korta verksamhetsåret.

Rune Nederberg omvaldes enhälligt till ordförande.

Övriga ledamöter omvaldes och styrelsen för NN består under 1981 av:

Ordinarie ledamöter: Rune Nederberg, Lena Hedström vice ordf, Herbert Eriksson kassör
Solveig Alth sekr, Pia Hansson

Suppleanter: Gudrun Lundberg, Göran Bäcklund, Göran Karlsson.

Revisor Stig Bolin, rev.suppl. Uno Funseth. Valberedning för nästa år: Olle Nyberg
sammankallande, Martin Lindström, Bertil Jonsson.

Till ombud att representera distriktet vid RS valdes: från styrelsen Lena Hedström,
Herbert Eriksson och Göran Karlsson. Vidare utsågs Ingvar Lantz, Olle Nyberg, Lisbeth Nederberg, och som reserv Gudrun Lindström. Distriktet har rätt att sända 7 delegater.

Distriktets off. utställning 17 maj 1981 diskuterades. Stig Bolin utsågs till kontaktman vid förhandlingar med specialklubbarna.

För verksamheten i övrigt beslöts att styrelsen skall anordna ytterligare en utställning (inofficiell) under 1981. Styrelsen fick även i uppdrag att försöka utverka 2 st officiella utställningar under 1982.

Gudrun Lindström valdes till materialförvaltare och distriktet har begåvats med en trivselkommitté bestående av Lena Hedström, Sven Olov Larsson, Lisbeth Nederberg och Gudrun Lundberg.

Styrelsen meddelade sitt beslut att avskryva ärendet om ev stöd för smådjursklinik i Jämtland och väckte förslag om att i någon form stödja verksamheten vid Sollefteå Djursjukhus i stället. Mötet uppdrog åt styrelsen att bevaka om någon instans arbetar för att påverka kommunerna att med hundskattemedel stödja Djursjukhuset.

Styrelsen lade fram förslag om att distriktet i någon form måtte medverka till att intresset för de atrofifria lapphundarna bibehålles. Man beslöt efter många olika förslag att distriktet ska avlämna ett skriftligt krav till Avels- och Uppfödarsektionen på en uppföljning av mönstringen tillsammans med ett löfte om att ställa upp med praktiska arrangemang inom distriktet om och när så erfordras för uppföljningens genomförande.

Det beslöts att distriktet avlämnar en enkel motion till RS om justering av datum i § 15 "Stadgar för distrikten".

Årsmötet hade föregåtts av gratisbedömning av lapphundar med Lisbeth Nederberg som glad och noggrann detaljbeskrivare. Kritikerna föredrogs inför en intresserad skara lapphundsägare. 15 hundar visades upp och drygt dubbla antalet stora och små människor hade mött upp, jämförde hundar, grillade korv och åkte pulka.

Efteråt serverades sillmiddag och "fika" och samvaron var familjär och härlig.

Den här formen för årsmöte vill vi gärna upprepa tills den blir tradition.

o - o - o - o - o - o - o - o - o - o -

PS från sekr i NN Tidning nr 1 -80 gäller det nu. Det är vår tur igen att redigera en tidning. Som ansvarig för detta efterlyser jag hjälp med bidrag från övriga medlemmar i vårt stora distrikt. Vi har en ny liten flicka i huset som behöver mycken tid och omsorg, men för den skull vill jag inte lämna SLK i sticket. Var snälla och ställ upp, ju fler desto bättre och mera omväxlande LAPPHUNDEN att läsa! Mina egna idéer tryter, så hör av Er nu!

PS nr 2 Vid dragning i lotteriet med näverlampa som pris (påbörjades vid Jämtli-utställningen) visade sig Olle Nyberg vara "turgubbe". Vi tackar Herbert för den fina vinsten som han skänkt. Länge leve vårans kassör!!!

Solveig Alth, sekr i Nedre Norra

NEDRE NORRA

Vi fixade en trevlig dag i Gudmundsbyn!
Där lapphunds-skall och korv-os steg högt upp i skyn.
Lisbeth dömde hundar och Lena skrev
och Rune läste högt sedan upp vad det blev.

16.11.-80

OLLE NYBERG,
DEN LILLE
KORV-
GRILLS-
PYROMANEN,
SLOG
TILL
IGEN!

Sen gick vi in till stugvärmen,
Åt pärer och sill
- och fika hade Ingalill kokat därtill.

NALLE FICK KATARINA I GUNGNING

Så var det dags för årsmöte och efter beslut
såg styrelsen likadan ut som förut:

OSV....
(VI HADE
(INGEN
(FOTOGRAF)

Vi som var där, vi tyckte, att som tack för mysig dag
vi skulle skicka en julkhälsning till LAPPHUNDEN ilag.

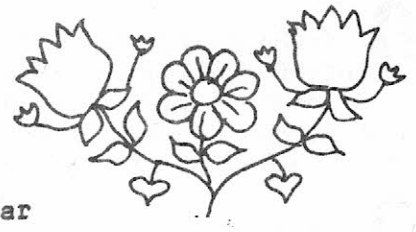
FRÅN OSS NEDAN TILL ER ALLA I NORDEN GÅR EN ÖNSKAN OM ETT LYCKOSAMT NYTT LAPPHUNDSÅR!

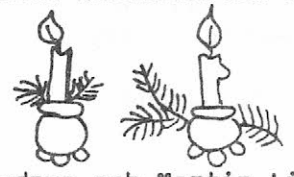
Fam Alth: Solveig, Esko, Annelie och Kristina med LAKKA och NALLE
Fam Andersson: Ingrid, Esbjörn och Kristina med IGLU
Stig Bolin med RENFJÄLLETS HUNDAR

Karin Eriksson med LESSY
Ingalill och Herbert Eriksson
Pia Hansson med SÄRVA
Lena Hedström med familj och hundar

Bertil Jonsson med Alpens GILDA Hugo Jönsson med BORRO
Göran Karlsson och Eva Lundmark med APELL

Fam Ingvar Lantz med Alpens SNOBB och SAREK
Ruth och Susanne och Søren Olov Larsson med NEPPI
Familjen Lindh med VORRO

Gudrun och Martin Lindström med ANRI, JENNI och GUBBEN
Tojje, Gudrun, Therese, Jörgen och Jonas Lundberg med NALLE och AKKIM
Familjen Lisbeth och Rune Nederberg i Stöde
Lilian och Olle Nyberg i Timrå

Minnen → från den tiden då samerna var lappar.

Du lilla ren, ni alla renar.

Förr var ni våra vänner, nu är ni bara slaktvikt, en massa av kroppar. Förr gavs ni i utbyte mot vårt livs förnödenheter och små glädjeämnen. I dag är ni bara med i våra spekulationer i åkdon, drivmedel och öl.

Jag minns er ännu, ni trygga från den tiden då jag var ung. Den tiden ja, då hjorden ännu lyddes under människorna, de som nu är gamla. Då hundarna fungerade som levande gärdar och Muusti, Tjaahpi och Raavi gav sin egen respekt bakom hasorna omkring den tama renhjorden.

Livet kändes skönt och fötterna var lätta på de sankna myrarna under de ljusa sommarnätterna när kalvar och vajor kallade varandra. Rökarnas granrisbolmande moln och skira slöjor lade sig på marken och kvävde allehanda flygfän, där hjorden vilade innan den bredde ut sig över myrens tuvor. Det luktade granris, kåda, torv och dy blandat med kaffedoft och torkad renost.

Kaffeelden ja, den var samlingsplats för alla som trånade efter eldens rök, folk, hundar och renar i en enda röra. Det var bara för var och en att hålla reda på sina kaffegrejor, svansar och ben. Gammelrenarna hade inget emot att man använde dem som huvudstöd.

Då hade ni vackra talande namn: Nusikka, Tjoivakka, Raanaka, Kampasarvi, Anma-Tjoivakka och många, många andra namn. Alla i byn visste vem av er man talade om. Ni var aldrig en massa. En ovanlig färg på hårspetsarna kunde ge namnet Kuura-pää (Frostspets). Ja, ni var verkligen våra kära vänner, nära goda grannar, vår trygghet. Nu är ni bara antal, slaktvikt, offer för ekonomiska beräkningar och begär.

Ni gamla snälla vajor, er minns jag, ni som lät er fångas av små barnahänder, följde barnens små steg till närmaste träd för att bindas, där mödrarna mjölkade skvättar av fet mjölk. Mjölken gav oss god kaffeost som byttes eller såldes till bönderna för höbärg-hingekaffet. Mjölken som torkades i renmagar över kåtaelden för att bli vinterkaffets delikatess. Mjölken som gav oss vassla till getamjölksgröten under sommarkvällarna.

Nu finns ni ej mer, den tiden är död, borta. Ni är nu i tiden rationaliserade renar, lättviktare, skygga djur, som inte vet vad hundarnas gläfs bakom hasorna betyder. Det behövs ej mer att ni är gamla, tama trygga vänner för oss. Ånej, nu bestämmer wattmotorernas styrka om ni ska kunna samlas.

Den tiden behövde vi inte gärdar kring hjorden, då fanns du storhorniga vajor, faris stolthet, hans pärla. Den naturliga hjordinstinkten höll er samman. Tack vare att ni var tama, så var aveln och utgallringen möjlig, och rentjurarna, härkarna och vajorna var betydligt större än dagens renar.

Omkring de små låga husen i bondbyarna på vintern kunde hjorden stå utan gärde medan bönderna valde ut sina egna slaktrenar, medan lassorna ven omkring de stora hornkronorna.

Övre Norras Styrelse

Ledamot: Ann-Christin Wanhatalo
matte till: Bamse och Norrforsens Assi
Sekreterare: Kurt Johansson
husse till: Renfjällets Monna och Strähles Rusch
V.ordf. Eva Karlström
matte till: Cacko och Dojvo
Kassör: Elisabeth Sundström
matte till: Seidi och Sacko
Ordförande: Bo Lundström
husse till Skaite och Norrforsens Mara

Slutställningen i tävlan om ÖN:s priser 1980 :

Bästa unghund. 1. Norrforsens Mara 40 p , 2. Renfjällets Pusti 25 p, 3. Samelandets Lill Hanna 16 p, 4. Alpens Gissa 7 p, samt Renfjällets Ojra 7 p

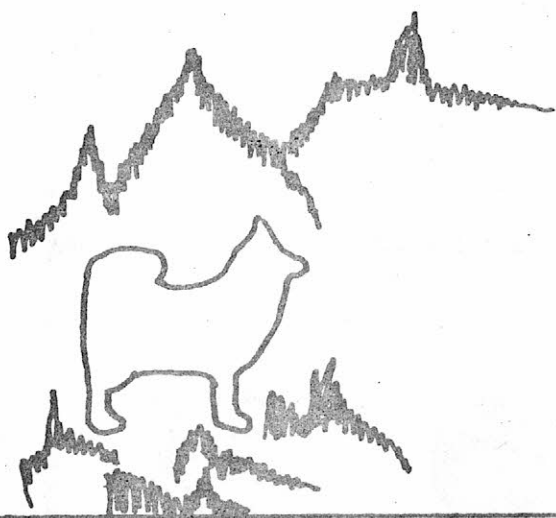
Bästa veteran. 1. Strähles Hilja 19 p , 2. Samelandets Salka-Valka 19 p

Bästa lapphund. 1. Skaite 69 p, 2. Seita 59 p, 3. Sappo 52 p, 4. Samelandets Lappi 48 p, 5. Gruff 46 p

Vandringspris. 1. Skaite 60 p, 2. Seita 44 p, 3. Sappo 41 p, 4. Lappi 37 p, 5. Gruff 32 p.

(Vandringspriset därmed för alltid till Skaite)

NORRNYTT ÖN

VERKSAMHETSBERÄTTELSE 1980

Distriktet har under verksamhetsåret inte bedrivit någon större verksamhet. Den planerade utställningen under våren i Skellefteå fick ställas in på grund av den då härjande virussjukdomen. Dock har vissa riktlinjer för framtida verksamhet stakats ut av den avgående styrelsen. "Medlemsvård" i form av lapphundsträffar planeras. Tävlingar om vandringspriser samt övriga årspriser ämnar föreningen fortsätta med. Arrangemang och försäljning för att förstärka klubbkassan planeras.

För SLK / ÖN

Ingvert Holmqvist (ordf.)

REVISIONSBERÄTTELSE

Undertecknade, valda att granska SLK / ÖN:s räkenskaper får härmed avgiva följande berättelse.

Klubbens räkenskaper har bokförts på ett godkänt sätt. Verifikationer har granskats utan anmärkning. Revisorena föreslår därför att styrelsen beviljas ansvarsfrihet för den tid revisionen avser.

Piteå den 14/11 1980

Elisabeth Sundström, Ulf Dahlberg

ÅRSMÖTESRAPPORT

SLK/ ÖN höll sitt årsmöte i Piteå i Svenska Kennelklubbens kansli den 15 november. 14 röstberättigade medlemmar var närvarande och förhandlingarna genomfördes i en avslappnad och trevlig atmosfär.

Bo Lundström Åträsk, Lillpiteå valdes till ny ordförande efter Ingvert Holmqvist som begärt att få avgå. V.ordf. blev Eva Karlström, Kassör Elisabeth Sundström (nyval), Sekr. Kurt Johansson och nyval blev det också av Ann Christine Wanhatalo.

**STIG
HAR ORDET**

"Hunduppfödaren"

Att syssla med hunduppfödning kan förvisso vara på både gott och ont. Gott, när resultatet blir bra, och ont när det blir dåligt. Ibland blir det det ena - ibland det andra. Det är bara för en hunduppfödare att konstatera detta faktum.

Med gott resultat menas här det avelsmässiga utfallet - ej det ekonomiska. Det senare blir sällan gott, det är nästan alltid att likna vid ett krisdrabbat företag. Ständigt behöver det pumpas in nya pengar. Det gäller inte endast nya utan även så att säga väletablerade företag. Om man nu kan kalla en mer eller mindre hobbybetonad verksamhet för företag. En företagare, som närmast har hundar "på hjärnan".

Det ekonomiska utfallet kan raskt lämnas därhän. Det brukar anses nöjaktigt, om det hela går ihop så att säga.

Som god utdelning får man snarare räkna friska och sunda valpkullar, hyggliga framgångar på hundutställningarna och ett gott förhållande till övrigt hundfolk. Avvikelser från någon av dessa faktorer känns genast som betungande.

Varför fortsätter man då? Ja, förmodligen för att man har "hundar på hjärnan".

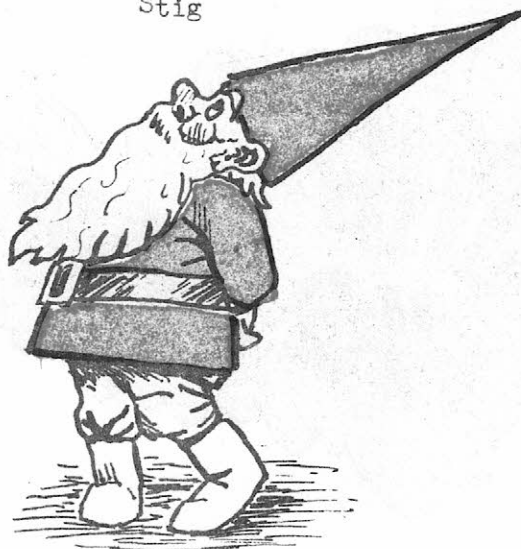
I Stadgar för Svenska Lapphundklubben står (§ 1) att klubben har till ändamål bland annat att "främja aveln av lapphund" och att (§ 2) klubben förverkligar sina syften bland annat genom att "väcka intresse för planmässig uppfödning".

Att vara hunduppfödare av lapphund är alltså något som inte är endast legitimt utan till och med något av en uppmaning från en av Svenska Kennelklubbens specialklubbar. Och det är väl också så, att för varje hundägare är väl detta med hunduppfödning något av A och O, medvetet eller omedvetet.

Min hund är endast min. Han/hon är min bästa och mest trofasta kamrat. Han är glad och god, och han följer mig hela livet, så länge han kan. Han är ett levande väsen, av kött och blod, och han blir ofrånkomligt och omedvetet resultatet av en härstamning och ett avelstänkande. Och denna min hund kommer icke sällan att själv lämna avkomor efter sig. Med vilket resultat? Med Svenska Lapphundklubbens stadgar i botten och med den ambitiösa uppfödarens tro och kunnande kommer avelsarbetet att bedrivas med den allra bästa målsättning för ögonen. Ja, egentligen borde väl även avelstiken få yttra sig i ärendet, eller hur? Hon kanske till och med har förnuftiga synpunkter (instinkter) i det aktuella fallet? Hunduppfödarens ansvar är förvisso stort.

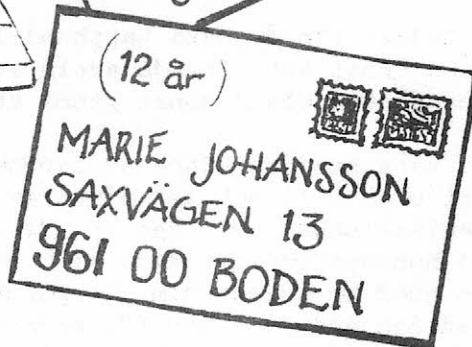
Hunduppfödning är svårt och vanskligt. Sammanhållning och samarbete upp-
födare emellan främjar aveln och resultatet. Och ett gott resultat är en
god uppfödarens privilegium. Till glädje även för tiken. Förmodligen.

Stig

BREVVÄNNER!

SKRIV
TILL:

Kort av Jan
finns på
annen plats
i tidningen.

Från styrelsesammanträdet den 27 september i Rimbo

Vid sammanträdet närvarande styrelseledamöter: Stig Bolin ordf.
 Karsten Brodin
 Lasse Brönning
 Ina Haubro-Nielsen
 Ase Jörgensen
 Rune Nederberg
 Lena Nilsson sekr.

Styrelsen beslutade tillskriva den redovisningsansvarige för utställningen på Kastvallen 26 maj 1979 och meddela, att därest fullständig redovisning ej erhållits senast den 29 oktober d å kommer ärendet att överlämnas till Svenska Kennelklubbens disciplinnämnd.

Beträffande övrig redovisning från Gävle/Dala-distriktet konstaterades, att fortfarande varken protokoll eller räkenskapsredovisning inkommit till SLKs styrelse. Dåvarande ordföranden i distriktet skall kontaktas och det ska klargöras distriktets skyldigheter angående redovisningen till Svenska Lapphundklubben.

Angående den tavla, som Svenska Kennelklubben skänkt som vandringspris till SLK beslöts att tävlan om detsamma skall starta 1981 enligt de statuter som tidigare fastställt och som publicerats i "Lapphunden" nr 5/80.

Vandringspriset är en tavla av konstnären E O Stövling och föreställer en lapphund i arbete med att valla renar.

De som äro berättigade att tävla om priset är uppfödare och avelshundägare, som äro medlemmar i SLK.

Tävlan ska ske med uppfödar- resp. avelsgrupper.

Vandringspriset skall vara vandrande tills någon erhållit tre in-teckningar, och priset tillfaller då den tävlande för alltid.

Beträffande övriga tävlingsregler se "Lapphunden" nr 5/80.

Styrelsen har tidigare med Svenska Kennelklubbens tävlingskommitté diskuterat utställningsrätten på hund. Något nämnvärt gehör för framförda förslag har icke vunnits. I anledning härav beslöts att följande ska gälla för SLKs officiella utställningar: Ägaren(-na) av utställd hund eller den som innehar skriftligt avtal vad gäller utställningsrätten, skall vara medlem i SLK.

Ina och Rune presenterade utförd undersökning om möjligheten att bestrida distrikts-representanternas resekostnader till riksstämman.

Även om fullmaktsröstning är möjlig, måste det ur flera synpunkter vara angeläget att så många som möjligt av distriktens delegater kan infinna sig till den årliga riksstämman.

Det uppdrogs at Rune, Karsten och Lasse att utreda det hela närmare och presentera ett konkret förslag. Detta förslag ska sändas på remiss till distrikten och remiss-svaren och förslaget ska behandlas på nästa styrelsemöte.

Svenska Kennelklubben har beslutat tillsätta en planeringskommitté med uppgift att på grundval av dels inkomna och dels egna förslag utarbeta

- 1) förslag till policy för SKK avseende olika verksamhetsområden för tiden 1-6 år;
- 2) förslag till angelägenhetsgradering av aktiviteter för tiden 1-3 år. Redan be-fintliga beslut och önskemål från föregående år innefattas även i detta arbete.

Planeringskommittén, som skall vara representativ för hela SKK, skall ha följande sammansättning:

- SKKs ordförande eller vice ordförande
- 3 representanter för länsklubbarna
- 3 representanter för specialklubbarna utsedda så att bruks-, jakt- och sällskaps-hundsintressena är företrädda
- Generalsekreteraren
- Kanslichefen
- SKKs vetenskapliga konsulter
- Personalrepresentant.

Läns- och specialklubbsrepresentanterna utses av SKKs centralstyrelse efter hörande av klubbarna.

SLK har senare informerats av SKK om förslag på en person från sällskapshundgruppen (dit vi i detta hänseende räknas). SLK har härvid inte haft något att erinra emot det förslaget.

Beträffande Svenska Kennelklubbens datagrupp uppdrogs åt Lasse att kontakta SKK angående SLKs önskemål avseende datarutinerna.

Styrelsen har diskuterat olika förslag för tryckningen av "Lapphunden". Målet är att söka åstadkomma en mindre arbetskrävande men ändå ännu bättre tryckning än hittills. Som oftast i dylika sammanhang väger kostnaden tungt.

Det beslutades att, enligt förslag från Lasse, låta byta ut vår nuvarande masterframställare och inköpa en ny sådan av märket "OE-1".

KBMLs verksamhet diskuterades.

Det uppdrogs åt Rune att se över samarbetsnormerna mellan KBML och vår avels- och uppfödarsektion.

Svenska Kennelklubben har inbjudit till en informations- och utbildningskonferens för sekreterare i specialklubbarna.

På styrelsens framställan kommer Lena att acceptera deltagande i densamma i hennes egenskap av sekreterare för vår klubb.

Sedan ganska lång tid tillbaka har framförts önskemål om tillhandahållande av en ny medlemsnål.

Ina fick i uppdrag att undersöka möjligheterna att låta framställa en ny sådan.

Det ansågs angeläget, att Svenska Lapphundklubben i likhet med föregående år ska "visa sitt ansikte utåt" bland annat genom annonsering i facktidningar m.m.

Det beslöts därför att för år 1981 annonsera i

- a) tidningen "Hunden"
- b) SKKs utställningskataloger och
- c) att samråda med AUS om ev. annonsering under ras-radannonserna i "Hundsport" och "Vi hundägare", och
- d) att uppdra åt Lasse att dels kontakta AUS om samordning av uppfödarrannonser i Hundsports julnummer. Om samannonsering kan ordnas skall SLK betala rasklubbsvinjetten, som ska stå överst i annonsen. Och dels utreda möjligheterna att annonsera i Aftonbladets "Hund- och Katt"-bilaga för rimlig kostnad (300-400 kronor).

Slutligen gav styrelsen Stig i uppdrag att undersöka möjligheterna till inventering av befintliga lapphundar (renvallare) inom norra delen av renskötselområdet.

SÅ GÖR VI

Jag tänker berätta om hur vår tidning framställs.

Varje distrikt har en liten redaktion på 1 till 2 personer. Dessa ska ta emot material, skriva om, skaffa fram bilder, hitta på nya artiklar, sätta rubriker m.m. Allt detta ska sedan sammanställas till ett underlag som ska gå till tryckning. (OBS! Vi renskriver så gärna handskrivet material. Tidningens innehåll är mycket beroende av just DIN medverkan).

Den här sammanställningen tar c:a 2 - 3 veckor. Beroende främst på att många artiklar kommer först en till en och en

halv vecka efter manustidens utgång.

När underlaget är klart går det vidare till tryckerigruppen. Vi har en offsetpress i källaren hos en medlem utanför Stockholm.

För att kunna trycka var vi tidigare tvungna att först framställa "plåtar" på alla original. Det tog 3 kvällar. Alla original med bilder gör en firma i Stockholm plåtar på.

Nu har SLK inköpt en masterframställare vilket innebär att vi gör pappersmaster i stället för plåtar. Dessa blir lika bra, men kan göras medan vi trycker och reducerar kostnaden med 200 - 300- kronor per tidning. Troligtvis kan även bilder i fortsättningen tryckas med master.

Vi trycker sen i vår egen offsetpress c:a 800 exemplar per tidning vilket är c:a 24.000 tryck.

Det tar 8 å 10 timmar eller 2 dagar, efter det ska allt sorteras och häftas, sen lämnar vi det vidare till vår kassör. Tryckningen tar 7 till 10 dar sammanlagt. Vår kassör har förberett med att adressera kuvert och satt på frimärken. Hon stoppar ner alla tidningar och skickar iväg dem.

Vid några tillfällen har trycket inte varit det bästa vilket beror på vår ovana att trycka och att vi provat nya maskiner före den här masterframställaren. Nu hoppas vi emellertid att det ska bli bra tryck i framtiden.

*Hälsningar
Lasse Kjell o Karsten*

3 HUNDÄGARE

slumpvis utvalda, som haft mer än en lapphund svarar på följande frågor:

1. varför blev det en till LAPPHUND?
2. Vilka fördelar tycker Du LAPPHUNDEN?
3. Vilka nackdelar tycker Du att LAPPHUNDEN har?

Rune Starck
 Arvidsjaur
 Tarras

Svar: 1. Av flera orsaker, men framförallt: En gång Lapphund alltid Lapphund.
 En träff med Stig Bolin och 2 av hans lapphundar i en kronstuga vid V. Fiskevattnet gav impulsen till första lapphunden.

Svar: 2 MÅNGA!
 Den är livlig, glad och tillgiven. En god kompis i alla väder som icke sviker.

Svar: 3 Inga.
 Skälligheten kan väl ibland vara en liten nackdel, men den uppvägs tillfullo och mer ändå av de många goda egenskaperna.

Elisabeth Sundström
Roknäs
Seidi

- Svar: 1 Hos oss var det självskrivet därför att vi tycker just lapphunden är klok, sund, barnvänlig och trogen.
- Svar: 2 Den passar lika bra som sällskapshund som jakthund. Följer glatt och troget till dressyrkurserna på brukshundsklubben. Kort sagt en allround hund. Vad mer kan man begära?
- Svar: 3 Inga.

Ingvar Lantz
Strömsund

Sarek o. Snobb

Svar: 1 och 2

Min första kontakt med lapphunden var en tidig aprilmorgon för några år sedan. Jag hade tagit mina skidor och ställde kosan mot ett för mig kärt tillhåll, nämligen några skogstrakter där jag som helt ung följde med min far på hans skogsarbete och där man bodde i kojor.

Det är marker där man kan uppleva de vilda och naturen på nära håll, där man ostört kan vistas från dagens jäkt och motorbuller.

Till saken hör att över dessa marker färdas lapparna med sina renar. Jag var ensam, allt var tyst och stilla, endast skrapet av skidorna störde stillheten, när jag hörde några underliga ljud. Det var ljudet från renar och klapparandet från klövarna. Efter en stund hade jag renar runt omkring mig. - Vilken känsla att först vara med om den totala ensamheten och sedan ett myller av renar omkring en.

Min skidtur fortsatte mot det håll som renarna kom ifrån. Efter någon timme mötte jag en skidande lapp, som hade med sig sin hund.

Vi pratades vid en stund. Undert tiden iakttog jag hans följeslagare, som tydligen var vädresserad. Efter tilltal på lapska gjorde hunden för mit det mest fantastiska arbete jag kunde se. Det blir någon gång renar kvar som eftersläntare och ute på en myr gick ett par renar kvar, som hunden på kommando på ett fint sätt hämtade in.

Efter den upplevelsen föll det sig ganska klart att en lapphund är det jag ska ha.

Har sedan skaffat mig en lapphundvalp, fick sen mersmak så det blev ytterligare ett valpköp.

Hundarna har givit mig och min Britt mycket glädje och sällskap.

Har man en trogen hund så har man också en bra kamrat.

Svar: 3 Jag kan ej se att lapphunden har några nackdelar.

GOD JUL o. GOTT NYTT ÅR
önskar Renfjällets Kennel.
UPPFÖDNING AV SUNDA och
och RASTYPISKA LAPP-
HUNDAR. Ex. på fram-
gångsrika avelshannar, Renfjällets ÄLM
och Hälsingkrönas Bamse. Siva Bolin, Örsund,
063/373 33

AVELS- och UPPFÖDARSEKTIONEN INOM SLK har hållit årsmöte.

Mötet ägde rum efter SKK:s Stockholmsutställning den 1 november. Vi samlades i Raststugan, Sundby gård, Huddinge. Det kändes skönt att hamna därute efter vimlet och yran i Mässhallarna. Inledningen till vår samvaro var en god middag, ordnad av Östra distriktet.

Kvällen kom självallet att domineras av AUS årsmöte. När man såg alla medlemmarna som - flera efter långa resvägar - kommit för att delta i årsmötet, förstod man att intresset för sektionens verksamhet är stort.

Sedan ordf. Stig Bolin förklarar mötet öppnat, behandlas först de stadgegenliga ärendena: val av styrelse, godkännande av verksamhets- och revisionsberättelser m.m. De styrelseledamöter för vilka mandattiden utgått omvaldes.

Styrelsen utgörs nu av:

- Stig Bolin, ordf.
- Birger Gustavsson
- Lena Lundgren, sekr.
- Lisbeth Nederberg, avelsråd
- Vivi-Anne Brönning, avelsråd och valpförmedling
- Anna Magnusson, suppl.
- Rune Nederberg, suppl.

Verksamhetsberättelsen godkändes och avgående styrelse beviljades ansvarsfrihet. Valpförmedlingen har varit flitigt anlita; många har anmält födda valpkullar, och upp-

lysningar har lämnats om var det fanns lapphundsvälpar.

De som har ansvaret för avelsrådets verksamhet har ju mångårig erfarenhet och har dessutom genomgått SKK:s utbildningskurs för avelsråd. Till sitt förfogande har de ett fullständigt register över alla registrerade lapphundar. Avelsrådet står också till tjänst med domarkritik på tilltänkt täckhund. Sektionen arbetar för hela lapphundrasen, icke blott för de hundars bästa vars ägare är med i SLK.

Många frågor diskuterades. Det framhölls hur angeläget det är att pröva alla möjligheter för gemensam strävan för rasen och för att få fram mentalt och fysiskt sunda hundar i nära överensstämmelse med standarden. Viktigt är det med gott samarbete med så många uppfödare som möjligt. Självfallet håller många uppfödare på "sin" linje. De som har en "fri" hund, utnyttjar den naturligtvis i stor utsträckning. Men seriösa uppfödare är medvetna om den risk som finns, att alltför flitigt användande av samma hundar kan leda till att det i senare led uppstår överskott på alltför nära besläktade individer.

Vidare togs frågan om "rekommenderat pris" på valpar upp. Något som icke AUS utan riksmötet har att fatta beslut om. Men det framgick av den livliga diskussionen, att man är medveten om att många faktorer spelar in vid prissättningen: valpens härstamning och kvalitet, tillgången på valpar, hur många kullar och hur ofta det föds valpar hos uppfödaren m.m.

Priset kan visserligen sägas vara beroende av dagens läge. Men att man nu rimligen kan ta mer betalt för sina valpar i dagens läge, får inte vara det primära, så att alltför många valpar föds, som inte kan placeras hos lämpliga köpare som verkligen förstår att ta väl hand om sin hund.

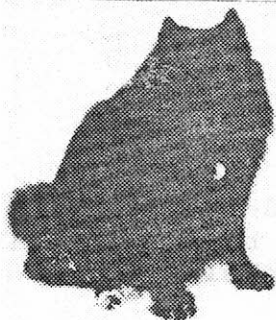
Nya ideer och uppslag om hur man skall nå praktiska resultat framfördes och kommer att tas upp av SLK:s centralstyrelse.

Och som så många gånger förr slogs man av vilken enorm arbetsinsats de frivilliga arbetarna i en ideell förening står för. Och hur gott känns det inte att träffas och få kontakt med andra lapphundsvänner!

A T-E

Z = Z = Z = Z = Z = Z = Z = Z = Z = Z = Z = Z = Z = Z = Z =

God Jul o. Gott Nytt År

*önskar
Lattjo
och
Fam. Helligren
i Björbo*

////////////////////////////////////
 // HEJ MEDLEM!
 // Vad tycker Du är bra resp.
 // dåligt i tidningen?
 // Vad saknar Du och vad vill
 // Du ha mera av?
 // Skriv och berätta!
 // Vi måste alla hjälpas åt
 // att få tidningen så bra
 // och läsvärd som möjligt.
 //////////////////////////////////////

LINFÖRIGHET

Dessa bilder ska försöka visa de första stegen i linförighet.

Att observera. När detta påbörjas bör hunden vara minst 8 månader gärna något äldre. Beroende på psykiska mognaden och hundens medfödda livlighet.

Malet (=linförigheten i detta fall) ska uppnås under samförstånd och där hunden lär sig förstå vad föraren begär.

Känner hunden trygghet och vet vad föraren/ledaren begär lyder den i de allra flesta fall med glädje.

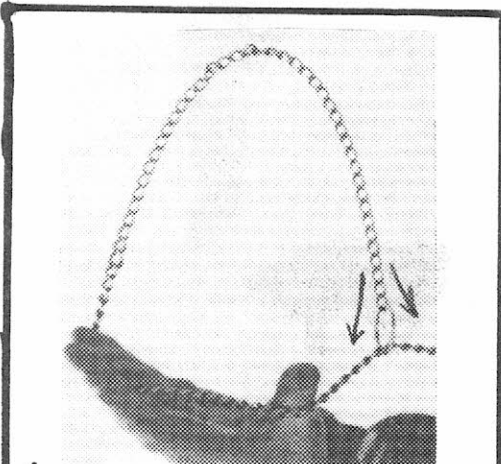
Det är viktigt att hunden kan gå i koppel utan att dra. Ju följsammare hund desto lättare att ha den med överallt. Trevligare alltså för både hund och förare.

Detta ska dock inte praktiseras när hunden rastas. Då måste hunden få gå omkring och nosa och förhoppningsvis utträtta sina behov.

V I K T I G T

Vid all form av inläring/dressyr avsluta ALLTID med ett moment som hunden kan och LYCKAS med. BERÖM hunden!

Det gör att hundens kvarstående minne av inläringen blir positivt och fastnar bättre. Tillfredsställelsen att lyckas gäller för djur såväl som för människor.

1
OBS! Strypkopplets ögla ska kunna löpa fritt för att kunna ge ett snabbt obehag med ögonblicklig eftergift.
FEL påsatt och använt ger det ett långvarigt obehag.
Kontrollera att stryp-halsbandet sitter rätt!

2
Utgångsläge. Hunden sittande på vänstra sidan. Kopplet hålles löst hängande i vänster hand.
Säg "Fot" och börja gå framåt. Locka hunden med Dej om det behövs.

3

Hunden springer före eller i sidled, drar i kopplet. Locka den tillbaka, beröm när den kommer. Försök att fånga och behålla hundens uppmärksamhet under promenaden.

4

Hunden stannar och nosar. Försök med röst och ev. med godis att få hunden att följa med.

5

Olydnaden upprepas (se ovan) Ge ett snabbt ryck i kopplet, följt av ordet "Nej".

6

SA FORT hunden avbryter olydnaden. D.v.s. börjar gå mot föraren ska den ha beröm. Det ska vara roligt att gå vid förarens sida.

7

Resultatet. Ett harmoniskt ekipage. Promenaden sker i samförstånd.

Lycka till - och Kom ihåg att alla har vi lättare och svårare för att lära oss olika saker men med träning och tålamod går det i regel. Detta gäller även hunden.

GOD JUL O
GOTT NYTT ÅR
önskar

Solveig o. Bror Andersson
med barnen:

Larita, Mikael, Markus,
Morgan, och Magnus
och hundarna:

Enok, Lajka, Kajsa, Nalle
Stora Mellby

JULHÄLSNINGAR

FRÅN:

ALPENS TASSA OCH AISA

TILL:

Tjicko i Spånga

Botcho i Sollentuna

Tjarro i Furunäsdalen

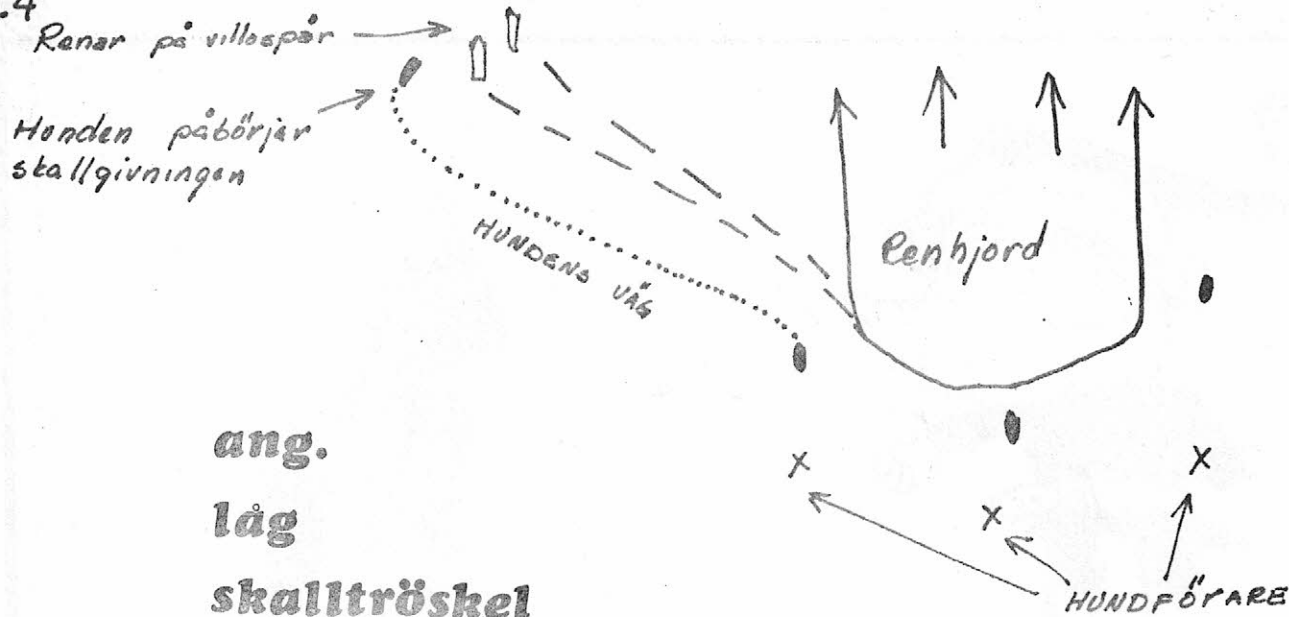
Tittja i Sollentuna

Tjarto (numera Nalle) i Vrena

Arro i Rosersberg

Ajka i Horndal

Seite i Sollentuna

**ang.
låg
skalltröskel**

Enl. muntliga uppgifter om lapphundens roll som renvallare ingår bl.a. att tillsammans med föraren driva renhjorden i önskad riktning.

När några djur avviker (se skiss) ska föraren kunna dirigera sin hund att lämna sin plats bakom eller vid sidan av hjorden, springa ikapp utbrytarna på deras yttre sida och på handtecken eller annan signal från föraren förstärka drivningen genom skallgivning medan renarna drivs tillbaka till hjorden. Hur långa avstånd det kan röra sig om är svårt att säga men mellan 400 - 600 meter är högst normalt.

Detta kräver att hunden för det första har låg skalltröskel. (behöver liten retning för att skälla.) Det kan nog intygas av den som arbetar med dressyr och vet att det är svårare att få hunden att lyda ju längre den är ifrån föraren.

Som exempel ingår i lydning klass 3 framåtsändande, läggande m.m. alltid inom ett område av högst 90 meter.

Renvallarna befinner sig sällan inom detta begränsade område och har dessutom störningsmoment i form av rop mellan förarna, kommandon till resp. hund från dess förare, hets och jakt som uppstår när en renhjord sätter sig i rörelse. Drivningen av hjorden får dessutom inte urarta i jakt eller för hård drivning eftersom hjorden även innehåller kalvar. Dessutom ska den gå endast på sin egen förares kommando vilket kräver att den är både lyhörd, samarbetsvillig och inte störs av att kommandona ibland haglar över varandra från andra förare.

Eva

En valp från Hälsingkrona?
 Javisst!... Då får ni tinga i god tid!

042-22 72 94   044-23 81 69

GOD JUL
 o.
 GOTT NYTT ÅR
 önskar

Anna Magnusson /
 Gertrud o. Hasse Johansson

SÅ SER

Mikko på lapphunden:

LAPPHUNDEN I DAG OCH I MORGON

Undertecknad försöker här nedan klä i ord en exteriördomares högst personliga synpunkter på dagens och morgondagens lapphund.

Att försöka sig på analysering av gårdagens lapphund för en så pass färsk domare som jag är, vore att med berätt mod beträda nattgammal is. Vad mina mera erfarna kollegor och erkänt berömda uppfödare av lapphundar under årtionden skrivit om denna vår äldsta nordiska hundras duger för mig gott och väl som en bakgrundsinformation.

Under min domargärning har denna information, personliga kontakter med lapphundsfolket samt givetvis den av SKK fastställda standarden utgjort rättesnöret för all bedömning vid en utställningsring. Jag har hela tiden betraktat lapphunden utifrån sin ursprungliga funktion såsom renvallarhund trots att det inte stått ett ord därom i den gamla rasbeskrivningen. Den nya som fastställdes av SKK 1980-03-12 ger däremot en mycket god karakteristik över lapphunden.

En av mina äldsta "läromästare", sedan länge bortgångne Henning Fogerlberg, brukade så fort tillfälle därtill gavs, understryka vikten av att alltid ha hundens helhetsintryck inför ögonen - och inte låta sig alltför lätt påverkas av exteriördetaljer. Jag har försökt följa den principen. När utställningshunden antrar ringen skall man snabbt som tanken fastställa dess typ utifrån storlek och helhetsintryck. Är hunden i balans samt har harmoniska och vägvinnande rörelser, kan man utgå från att den inte är behäftad med alltför stora anatomiska fel. Ordet "balans" har en så enormt mångfasetterad innebörd att det mycket väl skulle kunna jämföras med ordet "bouquet" i vinprovningssammanhang. Hundens olika kroppsdelar skall stå i fullständig harmoni med varandra för att idealbilden eller prototypen för en lapphund skall kunna ernås. Ju mindre avvikelser - desto bättre hund.

Jag betraktar år 1980, till följd av den nya rasbeskrivningen, som en vattendelare mellan begreppen "i dag och i morgon".

En allmän beskrivning över lapphunden finns i den nya standarden. Jag citerar: "Lapphundsrasen är en gammal nordisk ras. Lapphunden är en utomordentligt tillgänglig och arbetsvillig hund. Dess egenskaper som vakt- och vallhund har gjort den mycket användbar inom renskötseln. Lapphunden är läraktig. Den är uthållig och tålig och har en päls som ger gott skydd mot väder och vind".

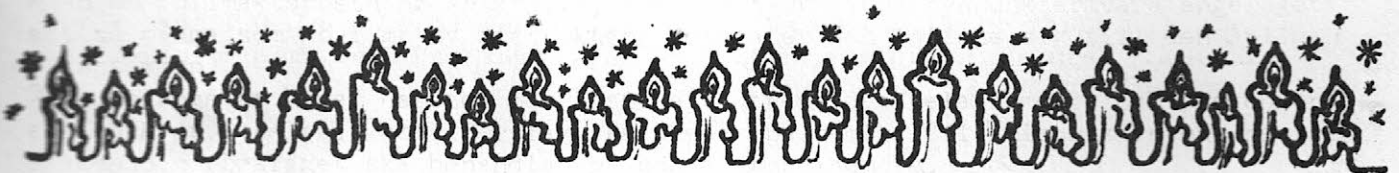
Vidare har den gamla standardens "helhetsintryck" kompletterats med satsen: "Den är livlig, vaksam, uthållig, vänlig och tillgiven". Slutligen har tillkommit den kanske väsentligaste punkten för rasen - nämligen "rörelser": "Gången skall vara lätt och spänstig med vägvinnande steg och kraftigt påskjut". Undertecknad är den förste att gratulera Svenska Lapphundsklubben för den nya rasbeskrivningens tillblivelse. Jag är övertygad om att den kommer att vara väl ägnad att likrikta bedömningen hos våra exteriördomare.

Tag exempelvis huvudet på lapphunden. Diskussionsvägorna har alltid gått höga därom domare och uppfödare emellan. Man har nästan kunnat skönja två skolor av lapphundshuvud. Den nya standarden bestämmer mera detaljerat skallens, hjässans och nospartiets proportioner. Enligt mitt tycke har dagens lapphund alltför stora variationer i detta hänseende. Något smal i skallen eller något långt och snipigt nosparti är uttryck, som inte så sällan förekommer i domarkritiken. Hos morgondagens lapphund skall skallens längd vara något längre än bredden samt nospartiet något längre än en tredjedel av huvudets längd. Hjässans utformning kan möjligen även i fortsättningen ge utrymme för olika tolkningar. Ordet "hjärnskålen" har utbytts mot "hjässan" och orden "väl välvd" mot "välvd". Det är alltså fråga om en viss nyansering.

Bålen hos lapphunden har, bortsett från korset, varit enligt min mening väl utvecklad. Nya bestämmelserna ger emellertid mer detaljerad beskrivning av bålen och understryker därmed också betydelsen av ländpartiets och korssets konstruktion.

Eftersom vi eftersträvar en lapphund med vägvinnande steg och kraftigt påskjut, ligger det i sakens natur att extremiteternas konstruktion fått en utförlig beskrivning i den nya standarden.

Lapphundens bakställ har för mig personligen utan tvekan varit en vagel i ögat. Jag brukar skämtsamt säga att jag är allergisk mot kohasiga bakbensrörelser. Denna viktiga funktionella detalj, som nog uppmärksammats av de flesta, är glädjande nog på stark tillbakagång. Jag konstaterar därför med tillfredsställelse att det krävs svart på vitt av morgondagens lapphund: "raka, kraftiga och välvinklade extremiteter för att ernå parallella rörelser". För mig personligen är ett stelt och trippande rörelseschema emellertid ett betydligt större fel än liten kohasighet eller hastrånghet om hunden samtidigt har vägvinnande steg och bra påskjut.

Hunden har dessutom svårt att få god resning med funktionellt rätt utvecklat skulderparti men med raka knän. Frontrörelserna tycker jag har för det mesta varit goda just p.g.a. väl tillbakalagda skuldror och bra förbröst. Att en och annan lapphund nystar något har inte stört mig nämndvärt. Som en renvallarhund kan det i vissa sammanhang rentav vara ett positivt omdöme om hunden tar sig fram med något inåtvridna framtassar. Jag vet nämligen av egen erfarenhet att får en hund för mycket motion kan armbågarna bli något lösa med nystande rörelser som följd. Man måste därför inför förestående utställningar vara observant på den här punkten.

Svansens beskrivning har i den nya standarden preciserats vad avser dess ansättning och längd men modifierats beträffande hur den bäres. Man nöjer sig med att svansen för lapphunden i morgon bäres ringlad över ryggen då hunden är i rörelse. Det blir därför helt avgörande att se hur korset och svansansättningen kommer att matcha varandra.

Hårremmen har fått en välkommen definition. Pälsen för en idealhund skall vara strittande d.v.s. täckhåret ska stå rätt ut i stället för enligt gamla standarden "bör helst vara strittande". Många av dagens lapphundar har ännu pälsar med mer eller mindre liggande täckhår, som ofta är ganska glänsande. Dylika pälsar har självfallet inte samma vattenavstötande effekt som de strittande har.

Färgen skall helst vara björnbrun. Denna klausul har alltid retat mig en smula. Eftersom färgen förekommer ytterst sparsamt framstår satsen för mig närmast som ett önsketänkande utan fast förankring till dagens lapphund. Hur uppfödarna ska kunna förverkliga denna dröm för lapphunden i morgon är en gåta för mig.

Pigmentering som rastypisk detalj är helt ny i rasbeskrivningen. Hittills har man som domare haft anledning att reflektera över färgen endast på ögon och nässpegel.

Utgivning av idealmankhöjd för hanhund respektive tik går helt i linje med vad som rekommenderats för svenska hundraser vid olika exteriördomarkonferenser. Personligen är jag emellertid något skeptisk mot tillämpningen av ± 3 cm-glidning. Att enbart på grund av överträdelse av 3-cm-gränsen slå ut en hund som icke rastypisk förefaller mig ganska osannolik. Jag tror att det i praktiken kommer att fungera som förut. Nämligen att varje domar avgör från fall till fall vad avvikelserna från idealmankhöjden betyder i prissättnings-sammanhang.

Min egen bedömningsfilosofi kommer även i fortsättningen att gå ut på att se lapphunden som en mantalt sund och ändamålsenligt byggd hund med goda rörelser.

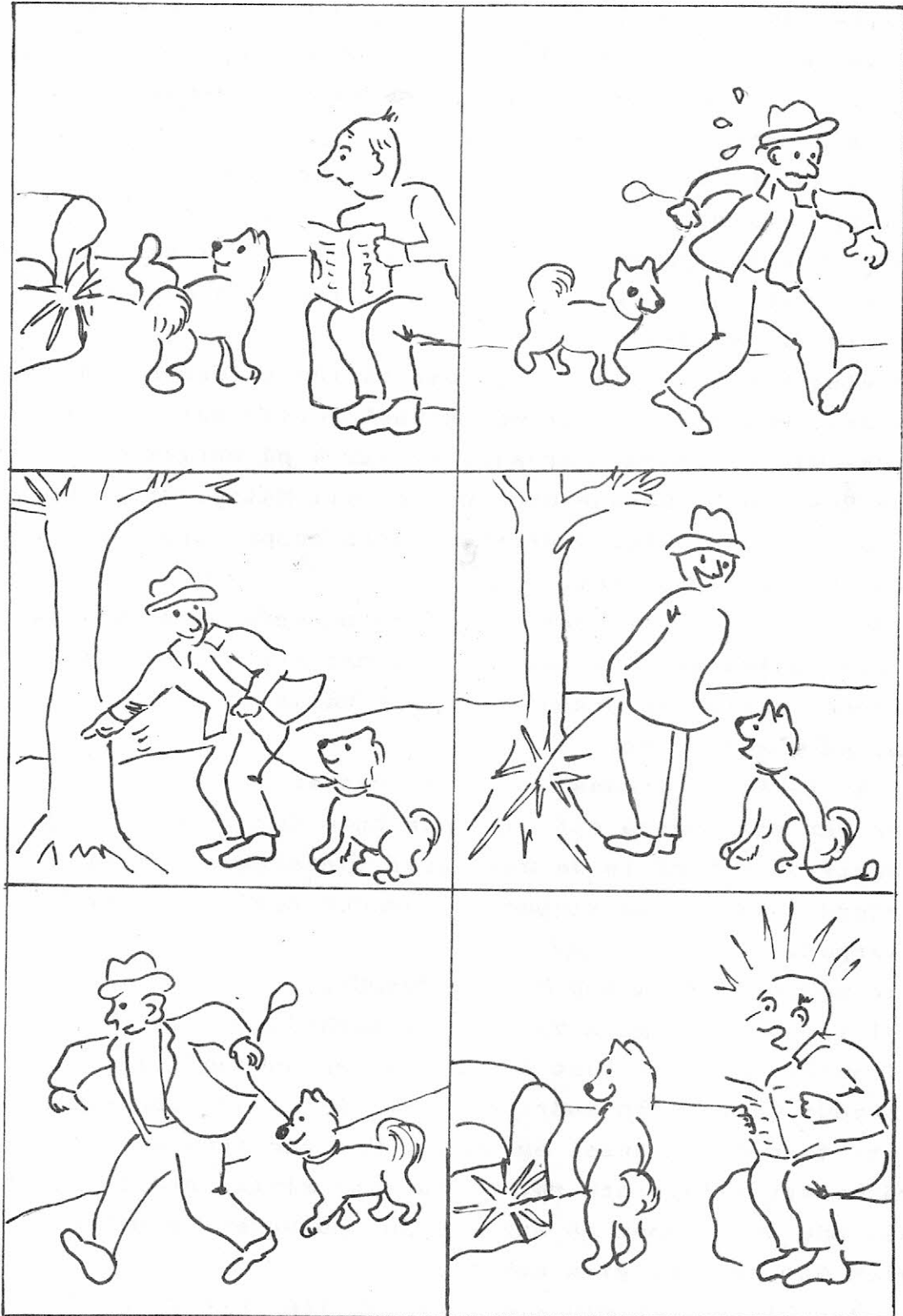
I och med tillkomsten av SKK:s nya rasbeskrivning är förutsättningarna för Svenska Lapphundklubben och dess medlemmar att förvalta sitt kulturarv de allra bästa. Vi alla, som älskar denna underbara urgamla ras, kan således med mycket stor tillförsikt se framtiden an.

Mikko Maljanen

DET DÄR MED ATT FÅ VALPEN RUMSREN -

DET HAR SINA SIDER -

MEN LYCKA TILL IALLFALL !

ase f.

inkräktaren

HEJ PÅ ER!

För ett bra tag sedan kom Matte hem med ett litet svart knyte. Det var en liten fånig lapphundsvälp, som hon kallade för RUSSI. Jag som var van att ha det lugnt och skönt, fick plötsligt en förfärlig massa arbete. Ni förstår, jag fick inte ha min mat i fred. Jag som brukade äta bara lite och sen spara resten till kvällen. Det gick inte alls nu. Vips så var Inkräktaren där och åt upp min mat.

Hon försökte till och med lägga sig i min säng. Då blev jag arg på allvar. Jag morrade och skällde som en besatt.

Matte fick sitta på golvet med en tallrik mat i var hand ett långt tag, för att jag - Augusta - tillät inte den där Inkräktaren att äta annars.

Matte visste inte att ett dygn var så långt förrän hon kom hem med Russi. Hon skulle sova hos Mikael första natten tills vi vant oss vid varandra. När klockan var 4 på morgonen kom Mikael in med Russi och lämnade över henne till Matte. Han hade inte fått sova en blund för Russi hade bara hoppat upp i ett kör och slickat honom i ansiktet.

Jag låg inne hos Matte och Husse och morrade hela natten. Dom hade sig själva att skylla, för jag har ett mycket utpräglat vaktsinne. Nästa dag orkade jag inte hålla på att vakta Inkräktaren, så jag gav upp.

Russi är faktiskt ganska bra ändå. Det är klart att hennes tänder var rätt vassa ett tag. Han hade för vana att hoppa på mig bakifrån och sätta de där vassa tänderna i ryggen på mig. Det gjorde ont så jag tappade tålamodet till slut och sa ifrån på skarpen.

Jag är snart 3 år så man har ju PONDUS.

När vi var ute och gick var jag så beskyddande att jag ställde mig framför Russi så fort det kom en annan hund. Jag var tvungen att skydda henne från andra hundar. Till slut fick Matte börja med att ta med sig Russi ensam ut. Hon var tvungen att få träffa andra hundar i lugn och ro. Nu har jag slutat ställa mig framför Russi, när det kommer en annan hund, på order av Matte.

Så gick det som det gick också.

Russi har tagit över min stora kärlek Tim. Det är en stor (fet) samojed. Jag har visserligen bara Russi som konkurrent hemma, för det bor 23 hanhundar i samma kvarter.

Som tur är för alla mattar och hussar ska vi åka på Jullov till Norrland lagom till nästa löpning.

Skönt - säger hanhundsägarna när Matte berättar det.

I dag hände något HEMSKT! Jag har alltid kunnat äta upp mina och Russis godbitar utan större protseter från hennes sida. I dag fick jag ge mig! Hon vann över mig! Vi hade stått länge med ett köttben mellan oss och småmorrat och stirrat varandra i ögonen en lång stund. Rätt som det var la Russi upp ett riktigt VRÅL. Jag blev så snopen att jag gick och lade mig i min säng. Men vänta bara det ska inte få upprepas!

Hej från Augusta och Russi

ROLIG (SJK) HISTORIA
 Min hund har varit i slagsmål
 och blivit sydd en massa
 gånger så jag funderar på att
 kalla honom LAPP-HUND !!

